

Psalm 130

ZINGEN
uit de Bron

1. Uit diep-ten, zwart en duis - ter, roep ik in al mijn nood

tot U; o HEE-RE, lui - ster! Mijn last is zwaar en groot.

Ik smEEK U hier be - ne - den en roep met al mijn kracht:

ZINGEN
uit de Bron

sla acht op mijn ge - be - den, let op mijn lui - de klacht.

2. Zag U op alle zonden,
het *kwaad* door ons gedaan,
wie *had* dan heil gevonden?
Wie *zou er* dan bestaan?
Maar nee, een *woord* van leven
is *steeds bij U* geweest.
U, *HEERE*, zult vergeven,
zo *wordt Uw* naam gevreesd.

3. Mijn *ziel verwacht de HEERE*,
ik *wacht op Hem*, Die hoort
en *Die de nood kan keren*;
mijn *hoop staat* op Zijn woord.
Nog sterker *is mijn wachten*,
mijn *hoop op God gericht*,
dan *wachters in de nachten*
verlangen naar het licht.

4. Blijf *op de HEERE hopen*,
verwacht *Hem, Israël!*
Hij *maakt de weg weer open*
naar *redding* en herstel.
Zijn volk — Hij *blijft het dragen*
in *goedheid en geduld*.
Eens *zal de morgen dagen*,
eens *is het vrij van schuld*.